

nejméně $\frac{1}{5}$ veškeré plochy lesní. Majitelé lesa a osoby k pastvě oprávněné vzdalují dobytek pastevní od pasek buď pastýři neb jinakým vhodným způsobem. Dobytek sluší, pokud je to možným, pásti společně, ne jednotlivě. Dobytek buď honěn na pastvu i oklikami, pokud to šetření lesa vyžaduje (§ 10 les. zák.; ostatně viz čl. Lesy). Zvláštní předpisy o plochách zahájených vydalo přímořské místodržitelství vyhláškou z 29. září 1874 č. 11.629. Dle těchto předpisů nevztahuje se hájení na lesy dorostlé, nýbrž vztahuje se na mladé lesy a na plochy k zalesnění určené, hlavně však na všechny části znova vysázené a sice potud, pokud mlází dobyt看 nemůže již býti poškozeno neboť sbírání lesních plodů je přípustno jen tehdy, když to není na ujmu lesu.

IV. Ustanovení policejně-trestní.

Bylo-li pole zvířaty poškozeno, zabaví zvířata přísežný personál polní pro poškozeného (§ 1321 o. o. z., viz §§ 18—20 min. nař. z 20. ledna 1860 č. 28 ř. z. a čl. Zájem soukromý). Pasení dobytka mimo uzavřená a ohraničená místa dovoluje se jen za vhodného dohledu; pasení na provaze je zakázáno. Je-li obava, že dobytek vejde na cizí pozemek neb že poškodí cizí pole, budiž k pevným předmětům uvázán. Vyhánění dobytka na pastvu a domů smí se díti jen ve dne. Honění a pasení dobytka na cizím pozemku je dovoleno jen s výslovným povolením majitele pozemku, ovšem zvláštní důvody právní se tím neporušují (ostatně viz čl. Puch polní). Neoprávněné honění dobytka do cizích lesů, vykonávání pastvy lesní na jiných, než k tomu určených místech a v jinou dobu, stíhá se co puch polní (viz §§ 61—67 les. z. a čl. Lesy a Právo lesní.).

Služebnost požívání viz Požívání.

Služebnost svádění vody dešťové.

I. Pojem.

Dle římského práva nesmělo býti bráněno přirozenému odtoku dešťové vody umělými zařízeními, a poškozenému příslušela v takovém případě »actio aquae pluviae arcendae«. Toto právo bylo poskytnuto v zájmu sousedstva a bylo tudíž výronem práva sousedů. »Actio aquae pluviae arcendae« vztahovala se však jen na »praedia rustica« a směřovala předkem k odstranění takových staveb na pozemku sousedově, jimiž byl odtok dešťové vody změněn způsobem pro žalobce škodlivým. Dle toho zřídil-li stavby žalovaný sám čili nic, směřovala žaloba k tomu, by je sám odstranil pokud se týče žalobci odstraniti dovolil. Tato actio byla actio in personam, ježto k platnosti přiváděla kvasikontraktní závazek.

Dle rakouského práva není voda dešťová co taková částí pozemku ani jeho příslušenstvím, ježto povaha příslušenství předpokládá trvalé spojení s pozemkem, kdežto voda dešťová při své snadno zanikající existenci postrádá této vlastnosti, ovšem ale tehda, když, jak § 4 lit. b) vod. zák. předpokládá, se voda dešťová v příkopech nahromaduje, ve kterémž případě je vlastnictvím držitele pozemku. Totéž platí patrně též o sněhu a vodě sněhové.

II. Při vodě dešťové dlužno činiti rozdíl, nalezá-li se na vlastní neb cizí půdě. Pokud se voda dešťová nalézá na vlastním pozemku, nelze vlastníku pozemku nikterak brániti vody upotřebiti, ježto jest dle § 4 lit. b) vod. z. jeho výhradním vlastnictvím. Svede-li se však voda dešťová na cizí pozemek, ježto vlastník dotyčného pozemku k tomu svolil neb vnikne-li